

Liber. III.

hōies vincūt aduersa nō repugnādo
s; sufferendo. vñ **Cassianus.** Pacia
vincit aduersa. nō colluctādo s; suffe
do. nō murmurando. s; grās agendo.
ip̄a est que feces tocius vlupratis ab
stergit. ip̄a est que limpidas animas
deo reddit. hxc **Cassia.** Vñ iustitū p
donū fortitudinis nec p̄sp̄eris extollunt
nec aduers; frāgūf. q; sp̄e in dño ha
bentes in suis tribulatiōib; a deo non
derelinquūt ⁊ sicut in electis opaf pa
cientiā ⁊ sp̄e future glorie. sic i repro
bis tribulatio parit d̄sp̄eratiōz. Ita cō
memorat bea. ber. sic dicēs. Iust; nec
laude extollit. nec vituparōe frāgitur
non diuictis timet. nō p̄fūd̄it paup̄ra
te. ⁊ leta p̄rem̄it ⁊ tristia. sicut em̄ san
ctis ⁊ electis tribulatiōib; opaf paciē
ciā. paciētia. p̄batōz. p̄batio aut̄ sp̄em
sp̄e aut̄ nō p̄fundit sic e contrario dā
nandis ⁊ reprobis tribulatio opatur
pusillanitatez. pusillanitas turbatiōz
turbatio d̄sp̄eratiōz d̄sp̄eratio aut̄ez
interimit. hxc **Bernardus.**

De dono consilij. Ca. XI

Sciens in super
q̄ quintū spū sancti donū est
donū cōsilij qd̄ im̄mediate seq̄ donum
fortitudinis. vñ d̄t **Ansel.** P̄ donuz
fortitudinis spū sanctus donū p̄silij su
peredificat. q; cū iā mēs est fortis ad
opandū. q̄ pie timēdo scit eē faciēda
sui exp̄imēto didicit ex spū sc̄to. qd̄ d̄
his oīb; p̄sulere d̄eat ex quo p̄cludit
q̄ donuz fortitudinis seq̄ im̄mediate do
nū p̄silij. **E** faciēdū aut̄ q̄ ē triplex
p̄silij quo erudit̄ ad discernēdū quo
subleuam̄ ad eligēdū quo exp̄dit̄ ad
p̄sequēdū. Primū est p̄silij quo eru
dit̄ ad discernēdū qd̄ s; ⁊ decet ⁊ exp̄
dit̄ ad dictam en rōis recte. **U**nde
puer. viij. Ego sapia habito in p̄silio
in quo erudit̄ bō ad discernēdū que

Dist. I. Ca. XI.

qd̄ est otile decēs ⁊ licitū. P̄tio em̄ or
porter videre an liceat. **S**cdo an dece
at. **T**ertio an expediat. **U**tra em̄ licet
s; n̄ oīa expediūt s; apostolū. **S**cōz
est p̄silij quo subleuam̄ ad eligēdū qd̄
licet ⁊ decet ⁊ exp̄dit̄ ad anime salutē
vñ **Ec̄. xl.** **A**uz ⁊ argētū ⁊ p̄stitutō p̄
dū ⁊ sup̄p̄t q; p̄silij bñ placitū **A**uz ē
sciētia sacre scripture. **A**rgētū d̄o p̄o
pheta pedes ḡstabilūt sup̄ documen
ta istius ⁊ illi; s; sup̄ oīa p̄silij bene
placitū qd̄ est d̄r; q̄ in morib; certior
est oīa arte ⁊ iō est sup̄ auz ⁊ argētū
Tertū est p̄silij quo exp̄dit̄ ad opaf
quēd̄ qd̄ licet decet ⁊ exp̄dit̄ ad opaf
cōz d̄tuosā. d̄ hoc d̄t **Judith. x.** **D**eus
p̄m nostror; det tibi grā ⁊ oīe p̄silij
cordis tui corroboret. **E**t p̄s. tribuat
tibi s; cor tuuz ⁊ omne p̄silium tuum
p̄firmet. vbi p̄pheta imprecas fidelib;
dōa spiritus sancti. vt p̄silia sana ⁊ ad
anime salutē spectācia valeāt adiple
re. **D** **E**t notād q̄ oportet hōies
scire bonum p̄siliarium vt d̄t. **Ec̄. vi.**
Utri pacifici sint tibi ⁊ p̄siliari; sit tu
bi vnus d̄ mille x̄ps scz vñ ysa. ix. **G**o
cabit̄ nomē ei; admirabil; p̄siliarius
iste sūm; p̄siliari; h; p̄siliarios suble
p̄ncipalit̄ ap̄los inf̄ quos paul; d̄t
Beatior erit si sic p̄māserit fm̄ p̄silij
meum scz custodiēdo castitatē q; hxc
est s; deū. **U**ñ seq̄ puro aut̄ q̄ ego sp̄i
ritū dei hēaz. **E**t sic p̄z q̄ nihil p̄silij
it nisi qd̄ vidit̄ i x̄po. **U**ñ idē ad eloz.
Scitis grām dñi n̄i **I**esu x̄pi qm̄ p̄
ter nos egenus factus est cū eēt diues
vt eius iopia nos diuites essemus ⁊ i
hoc p̄silij do. vt vic; eius paup̄ratem
imitam̄ i castitate i hūilitate ⁊ pau
p̄rate. q̄ sunt arrogācia p̄silia q̄ eē p̄fi
mata sunt p̄ apostolos et sanctos **D**e
bemus ergo consilij obedire ⁊ precep
tis nostri redemptoris vt vira ⁊ anime
nostre iuenire valeamus. **U**ñ p̄oer.

iq. Custodi legē meā atq; p̄siliū meū
 & recirvira aī me tue. h̄rtat ecīā nos dō
 minus vt eius cōsiliū suscipiamus &
 seruemus. **Ecc̄l. vi.** Fili audi & acci
 p̄ p̄siliū meū & ne abicias illd̄ acsi di
 car audi p̄siliū meū q̄rū ad it̄lectuz
 accipe q̄rū ad affectuz vt dicas cum
 psal. **Hane** astabo tibi ad cōsilia tua
 sollicite inquirenda & videbo veracit̄
 int̄l̄ndo & ex his qd̄ tibi placet vel di
 spliceat fideliter exe q̄ndo in his autē
 mētib; q̄ cōsilijs & p̄ceptis dñicis sic
 p̄mpte obediūt sc̄a trinitas libēt̄ so
 let ib̄itare. & dulcī illas visitare. vñ
Job. xiiij. q̄ diligit me p̄mōz meū ser
 uabit. & p̄t me? diliget eū & ad eū veni
 emus & man. ap̄d eū facie. **Veniet** ad
 nos p̄visitādo memoriā & exercitando
 ad op̄adū. veniet ad nos verbuz p̄is
 verificando ad int̄l̄n̄iaz ad clare p̄tē
 plandū veniet ad nos sp̄s sanctus v
 lūtatē inflāmando ad dulciter aman
 dū. mansiōz aut̄ faciūt ap̄d nos. cui?
 rōz assignat b̄tūs gre. in qd̄ā ome. di
 cens. in quoz̄libet corda venit dñs &
 mansiōz nō facit qz sic deū recipiūt vt
 tñ r̄pe tēpratois ab eo recedūt. i quo
 r̄ndā vero corda venit & mansiōz fa
 cit. qz sic eos amor diuinus inflāmat
 & penetrat. vt r̄pe tēpratois ab amo
 re eius nō recedāt. ille em̄ vere deū a
 mar cuius mentē delectatio praua ex
 consensu nō supat. **Qui aut̄ in carita**
te manet i deo manet & deus i eo. **De**
bat māsiōe d̄z **Prover. viij.** Delicie
 mee sunt esse cū filijs hōiz. delectatur
 em̄ deus esse cū filijs hōiz sua p̄silia et
 p̄cepta observātū. **E** Sed p̄sili
 r̄andū est q̄ sunt nōnulli qui p̄riū cō
 siliū sequūtur. qui sibi sapiētes vidē
 tur sequentes errozē suū. nec volētes
 acquiescere p̄cilijs alioz h̄t̄les sunt
 vanitate tumētes sibi placētes & in o
 culis suis magni. quos bea. ber. i quo

dā sermone rēphendit sic dicēs. **Le**
 pra. p̄riū cōsiliū eo perniciosior ē. quo
 magis occulta. et quanto plus habun
 dat. tanto sibi quisq; sapiētor. **Ixc** il
 loz est qui zelum dei habētes. sed nō
 p̄m̄ scienciā sequentes errozē suum. &
 obstinati in eo ut vt nullis cōsilijs ve
 lint acquiescere. h̄t̄ sunt veritatis de
 r̄siores. inimici pacis. caritatis ier
 pertes. vanitate tumētes. sibi placē
 tes. & magni in oculis suis. ignoran
 tes dei iusticiā. & suam voluntatē statu
 ere volentes. **Et** que maior est super
 bia. quomiam v̄v̄nus homo totius cō
 gregatōis iudicio suum preferat iudi
 cius. tāq; ip̄e solus habeat spiritū dei
 qui se faciūt religiosiores alijs. qui n̄
 sunt vt ceteri hominum. & ecce arioli
 & ydolatre facti sunt. **Ixc Bernar.** **U**
 necesse est vt postponentes p̄rie volū
 tatis p̄siliū submittamus nos confi
 lijs dei & p̄ceptis eius. ne incurramus
 periculū anime & eternum iteritum.
Unde proverbiozū. i. dicitur quasi cō
 minando v̄caui et tenuistis. extendi
 manum meam. et nō fuit qui aspice
 ret. desperistis omne cōsiliū meum
 et increpatōes meas neglexistis. ego
 quoq; in interitū vestro ridebo & sub
 s̄nabo cū vobis quod timebatis adue
 nerit. cum irruerit repentina calami
 tas & interitus q̄si rēpestas ingruerit
 q̄n venerit sup̄ vos tribulatō & agustia
 tunc iuocabūt me & nō exaudia mane
 p̄surgēt & nō iueniāt me. eo q̄ exofaz
 habnerūt disciplinā. & timozē dñi n̄
 susceperunt. nec acquieverint cōsilio
 meo & detraxerūt v̄m̄erse correptioni
 mee. **Comedēt** igit̄ fructus vie sue. su
 isq; p̄silijs saturabunt̄ auersio pauloz
 iterficiet eos & p̄speritas stultoz p̄det
 illos. **Qui aut̄ me audierit absq; ter
 rore t̄q̄scet̄ & h̄ndācia p̄seuerit ma
 loz tiore sublato & sic p̄z d̄ dono p̄siliū.**